

בתי המשפט

א 047960/06
בש"א 177544/06
04/02/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

ח"כ כהן רן

המבקש
(הנתבע)

נגד

הרב אבינועם הורוביץ

המשיב
(התובע)

נוכחים: בשם המבקש – עו"ד דפנה הולץ לכנר.

בשם המשיב – עו"ד דורון בקרמן, עו"ד יורם שפטל.

1

2

החלטה

1. בפני בקשה לדחות על הסף את התביעה העיקרית נשוא בקשה זו מחמת חסינותו
העניינית של המבקש בהיותו חבר כנסת, וזאת בהתאם להוראות סעיף 1(א) לחוק
חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי"א-1951 (להלן: "חוק חסינות חברי
הכנסת"), והוראת סעיף 13(1) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, הקובע כי פרסום
המוגן לפי סעיף 1(א) לחוק חסינות חברי הכנסת לא ישמש עילה למשפט פלילי או
אזרחי.

2. א. בפרסום באתר האינטרנט "נענע" (להלן: "נענע"), מיום שישי 9.6.2006 בשעה 12:12
שכותרתו: "חבר כנסת רן כהן נגד הרב", צויין כי הנתבע "פנה היום (שישי) לשרת החינוך
יולי תמיר וביקש ממנו (כך במקור!) לחקור התבטאויות של (התובע). לדברי (הנתבע),
(התובע) שיבח באוזני תלמידיו את התאבדותו של החייל..." (ההדגשה – במקור).

13

ב. בהמשך הפרסום הנ"ל דווח כי:

בתי המשפט

א 047960/06
בש"א 177544/06
04/02/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

1 "בשיחה עם כתב חדשות נענע אמר (הנתבע) כי לא יעלה על הדעת שדמות
2 חינוכית תשבח מעשה של התאבדות וונדליזם" (ההדגשה – הוספה).

3 "(הנתבע) ציין עוד כי בעבר שיבח (התובע) את מעשיו של רוצח המוונים
4 ממערת המכפלה ברוך גולדשטיין" (ההדגשה במקור) והוסיף כי "אף שהרקורד
5 של מערכת החינוך בהתמודדות עם רבנים מסיתים אינו מרשים.. תמיר היא
6 שרה חדשה והוא מקווה שהיא תוכל להרחיק את הרב מתפקידו" (ההדגשה
7 הוספה).

8 הפרסומים הנ"ל באתר האינטרנט - "נענע", צורפו לכתב התביעה וסומן באות א'.

9

10 ג. בפרסום באתר האינטרנט "NFC" (להלן: "NFC") אף הוא מיום 9.6.2006 בשעה 16:05,
11 שכותרתו: "רב שיבח את החייל שתאבד במסגד", נמסר כי "הנתבע)...טוען כי בהרצאה
12 שניתנה ביום ד' השבוע בפני תלמידיו, שיבח (התובע) והעלה על נס את החייל שהתאבד
13 השבוע במסגד" (ההדגשה הוספה).

14

15 ד. בהמשך הפרסום הנ"ל דווח כי:

16 "הנתבע) אמר ל-NFC – כי ' (התובע) שהעלה על נס גם את מעשה הטבח של
17 ברוך גולדשטיין, מהלל עכשיו מתאבד בתוך מסגד וזו פרובוקציה ברורה
18 לחלוטין" (ההדגשה הוספה).

19 הפרסומים הנ"ל ב-"NFC" צורפו לכתב התביעה, וסומן באות ב'.

20

21 ה. ועוד, לטענת המשיב, בפרסום באתר "NFC" טען המבקש כי המשיב "שהעלה על נס גם
22 את מעשה הטבח של ברוך גולדשטיין, מהלל עכשיו מתאבד בתוך מסגד וזו פרובוקציה
23 ברורה לחלוטין."

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 047960/06

בש"א 177544/06

04/02/2007

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

3. המשיב טוען כי מעולם לא שיבח את מעשהו של החייל או את מעשה הטבח במערת המכפלה, וכי דבריו של המבקש אינם מעוגנים במציאות. המשיב טוען כי דברי המבקש מהווים עלילה ודיבה, ביחסם לו, על לא עוול בכפו, וללא כל יסוד, התבטאויות נפסדות ומקוממות בעלות אופי פלילי; כי דברים אלו פגעו פגיעה חמורה בשמו הטוב, ונועדו להכפישו בעיני הבריות, לעשותו מטרה לשנאה לבוז וללעג מצידן. לטענת המשיב – מעולם לא שיבח את הטבח במערת המכפלה, להיפך בעקבותיו הוא יצא בקריאה ברורה ומפורשת נגדו וטען כי קיים "איסור מוחלט ליטול חיים", וכי "מעשה מסוג זה אסור בתכלית האיסור, מכל הצדדים שהוזכרו, וחלילה למישהו מאיתנו לחשוב על חיקוי מעשה זה" (דבריו אלה של המשיב (על פי טענתו) תומללו משיחה שקיים (לטענתו), לאחר הטבח במערת המכפלה, והתמלול צורף לכתב התביעה, נספח ה'). מוסיף המשיב וטוען כי המבקש פרסם לגביו לשון הרע והוציא דיבתו בהקשר לשני נושאים:
- א. בהתייחס לאירוע ההתאבדות
- ב. בהתייחס לטבח במערת המכפלה
- בעוד שבפנייתו לשרת החינוך דרש, לכאורה, המבקש לחקור התבטאויות התובע בהקשר לאירוע ההתאבדות, בראיונות קבע מסמרות בדבר אשמו של התובע, וחרץ דינו. טוען המשיב כי דברי המבקש כוונו ע"י המבקש בכוונת מכוון לפגוע במשיב, במשרתו כרב בישראל, במעמדו כדמות חינוכית מהמדרגה הראשונה ובתדמיתו הציבורית.
4. המבקש טוען מנגד כי הגיע לידי מידע, לפיו המשיב - התובע, המשמש כראש הישיבה התיכונית קריית ארבע, אכן שיבח באוזני תלמידיו את התאבדותו של החייל, ומעשה בטבח במערת המכפלה, ולפיכך פנה מיידית אל שרת החינוך, הפרופ' יולי תמיר, וביקש לחקור את הנושא. לטענתו, לעולם לא קבע מפורשת כי הדברים נכונים, אלא רק טען כי במידה והדברים נכונים הם מצריכים בדיקה.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 047960/06

בש"א 177544/06

04/02/2007

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 5. כעת טוען המבקש כי דין התביעה להידחות על הסף לאור הוראת סעיף 1(א) לחוק חסינות
- 2 חברי הכנסת. לטענתו, מעיון בפסק דינו של כב' המשנה לנשיא א' ברק (כתוארו אז)
- 3 בבג"צ 1843/93 פנחסי נ' כנסת ישראל, פ"ד מט(1) 661, 681 (להלן: "בג"צ פנחסי"),
- 4 הקובע מהם גדר המעשים והפעולות הכלולים במסגרת חוק חסינות חברי הכנסת;
- 5 מבחינת המבחנים הנוספים שהוצעו על ידי השופטים הנוספים בפרשת פנחסי; ומעיון
- 6 בפסק דינו של כב' הנשיא ברק בבג"צ 11225/03 ח"כ ד"ר עזמי בשארה נ' היועץ
- 7 המשפטי לממשלה, תק-על 2006(1), 1398 (להלן: "בג"צ בשארה"), עולה כי המבקש
- 8 פעל במסגרת תפקידו כחבר הכנסת, שכן התנהלותו בנסיבות המקרה שלפנינו מצויה
- 9 במסגרת "מתחם הסיכון" שהפעילות החוקית כחבר כנסת יוצרת מטבעה ומטיבה.

- 10 6. המבקש, מוסיף ומציין, כי בעת שפנה לשרת החינוך, הדגיש מפורשות כי הוא פונה
- 11 בדרישה לחקור את נכונות הדברים המיוחסים למשיב, ורק במידה והדברים אכן יהיו
- 12 נכונים, אז ורק אז יהיה זה מן הראוי לפעול כנגדו. המבקש מציין כי דווקא העובדה שפנה
- 13 לשרת החינוך, מלמדת כי המבקש פעל באופן ראוי ובאחריות ציבורית.

- 14 7. לבסוף מציין המבקש כי גם לפי הוראות סעיף 13(1) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-
- 15 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") הקובע כי פרסום לפי סעיף 1 לחוק חסינות חברי
- 16 הכנסת לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי, דין התובענה להידחות.

- 17 8. המשיב טוען מנגד, כי המבקש מתעלם בבקשתו מעילת התביעה המרכזית בכתב התביעה
- 18 והיא כי המבקש קבע מפורשות בראיונות שנתן לאתרי האינטרנט "וואלה" ו-"NFC",
- 19 כי המשיב שיבח אירוע התאבדות של חייל במקום תפילה (מסגד), ושיבח בעבר את
- 20 מעשיו של הרוצח במערת המכפלה, ברוך גולדשטיין ז"ל.

בתי המשפט

א 047960/06
בש"א 177544/06
04/02/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

9. לטענת המשיב, סעיף 1(א) לחוק חסינות חברי הכנסת מחיל על חברי הכנסת חסינות בפני הבעת דעה, כלשון החוק ולא על הוצאת דיבה, על דרך של ייחוס עובדות שקריות לפלוני. לגישתו, בבחינת האיזון בין אמירותיו המעוולות לכאורה של המבקש, ביחס למשיב, לבין זכותו החוקתית של המשיב לשמו הטוב ולהגנה מפני פגיעה בו, גוברת האחרונה ולא ניתן לומר כי אמירות המשיב נופלות לגדר "מתחם הסיכון" שהפעילות החוקית כחבר כנסת יוצרת.

7

דיון

10. העיקרון בדבר חסינותם העניינית של חברי כנסת, שואב את תוקפו מסעיף 17 לחוק יסוד: הכנסת ומהווה עיקרון יסוד במשפט החוקתי הישראלי.

11. מכוח הוראת סעיף 17 לחוק יסוד: הכנסת, הוסף לספר החוקים שלנו סעיף 1(א) לחוק חסינות חברי הכנסת, הקובע כדלהלן:

12 "חבר הכנסת לא ישא באחריות פלילית או אזרחית, ויהיה חסין בפני כל
13 פעולה משפטית, בשל הצבעה, או בשל הבעת דעה בעל פה או בכתב, או
14 בשל מעשה שעשה - בכנסת או מחוצה לה - אם היו ההצבעה, הבעת
15 הדעה או המעשה במילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו, כחבר
16 הכנסת."

17 עיקרון זה אף מוצא ביטוי נוסף וספציפי לענייננו בסעיף 13(1) לחוק איסור לשון הקובע
18 כי לא ישמש עילה למשפט אזרחי:

19 "פרסום לפי סעיף 28 לחוק-יסוד: הכנסת, או פרסום המוגן לפי
20 סעיף 1 לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א-
21 1951."

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 047960/06

בש"א 177544/06

04/02/2007

בפני: **כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה**

12. חסינותו העניינית של חבר הכנסת, יש לאזן עם העקרונות הכלליים או התכליות הכלליות
 1 העומדות ביסוד כל הוראת חוק במדינה דמוקרטית, כמו עקרון שלטון החוק, במובן של שוויון
 2 הכל בפני החוק, וזכותו של אדם להגנה על שמו הטוב, כחלק מכבוד האדם. ברור לכל כי לא
 3 כל פעולה או אמירה אשר תבוצע על ידי חבר כנסת, ובכלל זה אמירה המהווה לשון רע, יראוה
 4 אוטומטית כאילו נעשה "במילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו, כחבר כנסת" לפי מובנו של
 5 סעיף 1(א) לחוק חסינות חברי הכנסת.
 6
13. קיימים שיקולי צדק המגינים על אדם שניזוק, המוצא עצמו שרוי חסר אונים על לא עוול
 7 בכפו, בשל אי יכולתו לתבוע את עלבונו, כבודו וצדקתו. חסינות מוחלטת מאחריות משפטית
 8 מייצגת נסיגה חדה מהעיקרון לפיו אדם אחראי לנזק שהוא גורם לאחר, וכן סטייה מהעיקרון
 9 שניזוק זכאי לפיצוי ממעוולו [ראו: Mason v. Mendez, 525 F. Supp. 270, 275 (U.S. D.
 10 [Ct. Wisconsin, 1981)].
 11
14. הצורך הנפשי העמוק של אדם לשם טוב זכה להכרה משפטית זה מכבר. כך, בפסק דינו בע"א
 12 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(856, 840) 3, קבע כב' המשנה לנשיא ברק (כתוארו אז) כי:
 13 "כבוד האדם ושמו הטוב חשובים לאדם כחיים עצמם, הם יקרים לו לרוב יותר מכל נכס
 14 אחר" וכן בפסק דינו בבג"צ 6126/94, סנש נ' יו"ר רשות השידור, תק-על 811, 806, 99(2),
 15 קבע המשנה לנשיא (כתוארו אז) כי "אכן, הזכות לשם הטוב של האדם היא ערך יסוד בכל
 16 משטר דמוקרטי. היא תנאי חיוני לחברה שוחרת חירות. היא מבוססת בין השאר, על הצורך
 17 בהערכה פנימית, בגאווה אישית ובהכרה אישית בין בני אדם".
 18
15. עיינתי בטענות הצדדים, ומצאתי כי מכלול טענותיהם מסתכם לכדי שאלה מרכזית אחת,
 19 והיא: האם התבטאותו של המבקש, נשוא תביעה זו, הינה מסוג אותן ההתבטאויות, אותן יש
 20 לראות ככאלה שנעשו על ידי חבר כנסת "במילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו, כחבר
 21 הכנסת", לפי מובנו של חוק חסינות חברי הכנסת. לשם מענה על השאלה שלעיל, יש ראשית
 22 להעניק מענה לשאלה: מהו משמעות הביטוי "במילוי תפקידו" (או "למען מילוי תפקידו"),
 23 כחבר הכנסת.
 24

בתי המשפט

א 047960/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בש"א 177544/06

04/02/2007

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

16. בבג"צ פנחסי שלעיל, נקבע כי על אף שתפקידו של חבר הכנסת אינו משתרע על ביצוען של פעולות המנוגדות לדין, הרי שייתכן כי הפעולה המנוגדת לדין תיעשה, אגב מילוי תפקידו של חבר הכנסת. הנחת המוצא של חוק חסינות חברי הכנסת היא כי תפקידו של חבר הכנסת הוא רק בביצוע פעולות המתיישבות עם הדין. עם זאת, החוק מניח כי בין הפעולה המנוגדת לדין, לבין התפקיד של חבר הכנסת, קיימת זיקה ההופכת את הפעולה המנוגדת לדין לפעולה שהיא "במילוי התפקיד" או "למענו" (ראו בג"צ פנחסי לעיל, ס' 9 לפסק דינו של המשנה לנשיא ברק, כתוארו אז).

17. תכליתה של גישה זו היא להעניק לחברי הכנסת חופש פעולה מירבי, המקנה להם חופש דעה, חופש ביטוי וחופש וויכוח, למען יוכלו למלא את תפקידם ללא שיחששו שמא יהיה עליהם לתת את הדין, מאוחר יותר, על מעשיהם (בג"צ 620/85 מיערי נ' יו"ר הכנסת, פ"ד מא(4) 169, 206, להלן: "בגץ מיערי"), אלא, שתכלית זו, שעניינה כאמור, בצורך להבטיח את עצמאותו וחופש פעולתו של חבר הכנסת, יש לקיים תוך פגיעה מועטה ככל האפשר בשלטון החוק ובשיויון הכל בפני החוק, כפי שמתבקש במדינה דמוקרטית (בג"צ פנחסי לעיל, בעמ' 687).

18. בפרשת בג"צ מיערי סיכם המשנה לנשיא ברק (כתוארו אז) את הדברים בקובעו את "מבחן הסיכון הטבעי". מבחן זה קובע "כי סביב תפקידו כדין של חבר הכנסת מצוי מתחם של התנהגות, המשתרע על כל אותן פעולות אסורות - שאינן חלק מתפקידיו של חבר הכנסת - אך אשר התאוצה של ביצוע התפקיד יוצרת סיכון שהוא טבעי לתפקיד" (בג"צ מיערי, לעיל, בעמ' 688).

20

ומן הכלל אל הפרט

19. המבקש הוא חבר כנסת ועל כן הוא אישיות ציבורית שהעיסוק הפוליטי הוא תפקידה ושליחותה, ועיסוק זה אינו מתוחם לגבולות משכן הכנסת (ראו: פסק דינו של כב' הנשיא

22

בתי המשפט

א 047960/06
בש"א 177544/06
04/02/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

1 שמגר בבג"צ מיערי, לעיל, בעמ' 209). ככלל, ומבלי להכריע האם בדבריו של המבקש יש
2 משום לשון הרע או לאו, אסור היה למבקש, בעל החסינות, להוציא בדבריו את דיבתו של
3 המשיב.

4 20. אפילו תרצה לומר כי פרסום אסור על פי החוק היה כאן – הרי יש והוצאת לשון הרע נמצאת
5 בתחום הסיכון המגן על המבקש. בהיותו חבר כנסת נדרש המבקש לשאת דברים באופן
6 ציבורי, להעביר מסרים מדיניים או פוליטיים, אם בכנסת אם בפורמים ציבוריים אחרים,
7 ואם דרך אמצעי התקשורת, ולעיתים מנוע הוא מלבדוק את העובדות המדויקות כמות שהן.

8 21. בהיותו חבר כנסת, פרסומן של עמדותיו, הצעותיו, הבעת דעותיו - וביקורתו של המבקש
9 ברבים, שזורות בתפקידו, והן מעיקרי פעילותו כנבחר ציבור. אכן, קיים חשש כי במידה
10 והמבקש או מי מחברי כנסת, יידרשו ליתן הדין על דברים שנאמרו במהלך פעילות זו, הדבר
11 ישפיע במישרין ויגביל את יכולתם לבצע את תפקידיהם כחוק. קרי: יגרום להם, בין היתר,
12 להימנע מלבצע פעולות בעלות אופי ציבורי, מתוך פחד כי בשוליהן, פעולות אלה תפורשנה
13 כפעולות המנוגדות לדין.

14 22. כבוד המשנה לנשיא ברק (כתוארו אז) מעניק בבג"צ פנחסי דוגמא לאותם מצבים:

15 .."תפקידו של חבר הכנסת הוא לשאת נאומים בעניינים מדיניים.
16 בדבריו אסור לו להוציא לשון הרע. עם זאת, הוצאת לשון הרע נמצאת
17 בתחום הסיכון של חבר הכנסת, אשר צריך לשאת נאומים רבים, ולא
18 תמיד יכול לבדוק את העובדות כהיותן..... מטרת החסינות למנוע מצב
19 דברים שבו חבר הכנסת נמנע מביצוע פעולות מותרות, בשל החשש כי
20 הן תגלושנה בשוליהן, לעבר פעולות אסורות (בג"צ פנחסי לעיל, בעמ'
21 687).

בתי המשפט

א 047960/06
בש"א 177544/06
04/02/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

1 23. וכ- 11 שנים מאוחר יותר חזר כב' הנשיא ברק בבג"צ בשארה על עיקרי בג"צ פנחסי
2 בקובעו כי:

3 "אכן, עבירות הקשורות בחופש הביטוי כרוכות, מטבען ומטיבן,
4 בביצוע תפקידו של חבר הכנסת. הביטוי הפוליטי - הנאום, המאמר,
5 והראיון - הם כלי עבודתו העיקריים של חבר הכנסת. באמצעות
6 הביטוי הפוליטי מתאפשר לחבר הכנסת לבטא את עמדותיו ועמדת
7 ציבור בוחריו בסוגיות ציבוריות. זהו תפקידו המרכזי של חבר הכנסת.
8 חבר כנסת המתבטא בעניינים פוליטיים מצוי בלב ליבה של הפעילות
9 הפרלמנטרית. הגנה על חבר הכנסת בפעילות זו היא תכליתה
10 המרכזית של החסינות העניינית (ראו פסקה 10 לפסק הדין, בעמ'
11 (1417))."

12 24. בנסיבות ענייננו, אמירותיו של המבקש, מהוות חלק מהותי מתפקידו הציבורי כחבר כנסת.
13 תפקידו של המבקש כחבר הכנסת הוא בין היתר להביע את עמדותיו בנושאים שונים אף
14 באמצעי התקשורת. זהו תפקידו של המבקש. פנייתו של המבקש לשרת החינוך שתחקור
15 התבטאויות של המשיב, בין אם התבטאויות אלה נאמרו ובין אם לאו, מהווה חלק מובהק
16 מפעילותו הציבורית-הפרלמנטרית, ולבטח שאינה חורגת ממילוי תפקידו כחבר כנסת.
17 המבקש, חבר כנסת, ותוך מילוי תפקיד זה – העלה באתרי האינטרנט לדיון ולבחינה ציבורית
18 וכן בפני שרת החינוך – תכני התבטאות של דמות חינוכית (ראש ישיבה תיכונית) לתלמידיו,
19 ביחס למעשה של התאבדות חייל במקום תפילה (מסגד) והעלאה על נס את מעשיו של ברוך
20 גולדשטיין ז"ל במערת המכפלה. אמירות אלה מהוות באופן ברור פרסום המוגן לפי סעיף 1
21 לחוק חסינות חברי הכנסת ובהתאם הן חוסות תחת ההגנה המצויה בסעיף 13(1) לחוק
22 איסור לשון הרע.

23 25. לגבי קביעותיו העובדתיות של המבקש בפרסום, ולפיהן המשיב לכאורה שיבח באוזני
24 תלמידיו את התאבדותו של החייל ואת מעשיו של ברוך גולדשטיין ז"ל – קביעות עובדתיות

בתי המשפט

א 047960/06
 בש"א 177544/06
 04/02/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

1 אלה גם אם הן מוטעות, לא מדויקות או שגויות ואפילו לא נאמרו על ידי המשיב, כטענתו -
 2 שוכנות בגדר חסינותו העניינית של המבקש. בדונם בהיקפה של החסינות העניינית, קבעו בתי
 3 המשפט זה מכבר כי חסינות חברי הכנסת תכליתה להגן על התבטאויות שנעשו במסגרת או
 4 למען מילוי תפקידם של חברי הכנסת, בלא הבדל אם היו אלה אמירות עובדתיות או אמירות
 5 סובייקטיביות.

6 26. אין לצמצם את הפרשנות המשפטית של הביטוי "הבעת דעה", בכנסת או מחוצה לה,
 7 לאמירות שבהן מביע חבר כנסת פלוני הערכה להבדיל מקביעה עובדתית. ובמילים אחרות,
 8 תכליתה של החסינות העניינית היא כי שכל התבטאות של חבר כנסת, בין אם ערכית או
 9 עובדתית, שבה מביע חברה כנסת את דעתו, בנושאים שהם "במילוי תפקידו" או "למען מילוי
 10 תפקידו", תיהינה מחסינות זו (ראו: ת"א (ירושלים) 16392/93 "בצלם" נ' משה פלד (לא
 11 פורסם). ממילא – הוצאת "לשון הרע" בקביעות עובדתיות נמצאת ב"תחום הסיכון" של חבר
 12 כנסת אשר "במילוי תפקידו" או "למען מילוי תפקידו" צריך להידרש לנושאים ציבוריים
 13 רבים ומגוונים, ולא תמיד יכול לבדוק את העובדות כהויותן.

14 27. זו אף עמדתה של כב' השופטת יהודית שבח בת"א 13390/03 גבריאלי נ' ח"כ יוסף פריצקי,
 15 פ"מ תשס"ג 358, 348:

16 "דבר חקיקה יש לפרש בצורה שתגשים את מטרת החיקוק ואת
 17 התכלית אותה ביקש להגשים ותכלית זו נלמדת, בין היתר,
 18 מהמטרות, הערכים והפונקציות החברתיות אשר עמדו ביסודו של
 19 דבר החקיקה....תכלית זו שוללת כל מקום לאבחנה בין אמירה
 20 שתוכנה הבעת דעה לבין אמירה שתוכנה עובדתי, שכן אבחנה שכזו
 21 מצרה את חופש הביטוי וחוטאת למטרה שהרי חבר הכנסת לא יוכל
 22 להתבטא באופן חופשי באם יהא עליו לנתח כל אמירה שברצונו לומר,
 23 האם עובדתית הינה או שמא הבעת דעה, האם צפוי הוא להתבע, אם
 24 לא. משמצא המחוקק לנכון לאפשר לחבר הכנסת חופש ביטוי

בתי המשפט

א 047960/06
 בש"א 177544/06
 04/02/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

1 מקסימלי, אין מקום לאבחנה מלאכותית זו הגם שהיא מתיישבת עם
 2 לשונו המילולית של החוק, שבמקרה זה תדחק לקרן זוית ותפנה
 3 מקומה לפרשנות המתבססת על התכלית והמטרה. אשר על כן, נראה
 4 לי כנכון לפרש את הדיבר "הבעת דעה" המופיע בסעיף 1 לחוק
 5 החסינות באופן רחב וכוללני הכולל כל התבטאות שהיא, אם בכתב
 6 ואם בעל פה, אם באשר להבעת דעה אישית ואם באשר להתייחסות
 7 עובדתית."

8 .28 המסקנה העולה מכל האמור היא כי חסינות חברי כנסת מגינה גם על התבטאויות
 9 עובדתיות הנאמרות על ידי חבר כנסת תוך כדי ביצוע תפקידו כחבר כנסת. תכליתו של
 10 חוק חסינות חברי כנסת היא כי המבקש ו/או כל חבר כנסת, נבחר ציבור אחר, יחסו תחת
 11 החסינות העניינית גם בעת שהעלו טענה שאינה נכונה עובדתית, תוך כדי מילוי תפקידם
 12 או למען מילוי תפקידם ובכך מושג איזון ראוי בין צורך לקיים שלטון חוק ושוויון הכל
 13 בפני החוק מחד, לבין הצורך להבטיח עצמאות וחופש פעולתו של חבר הכנסת, ובכך גם
 14 את תפקודה של הכנסת.

15 .29 על כן, האמירות אותן מייחס המשיב למבקש לפיהן המשיב שיבח לכאורה באוזני
 16 תלמידיו את מעשה התאבדותו של החייל, במקום תפילה (מסגד) ואת מעשיו של ברוך
 17 גולדשטיין ז"ל במערת המכפלה, בין אם עובדתית לא נאמרו ע"י המשיב, ובין אם הן
 18 קביעות עובדתיות לא נכונות, אף הן מהוות פרסום המוגן לפי סעיף 1 לחוק חסינות חברי
 19 הכנסת ובהתאם הן חוסות תחת ההגנה המצויה בסעיף 13(1) לחוק איסור לשון הרע.

20

תוצאה

21 30. סוף דבר, אני מקבלת את טענת המבקש, ח"כ רן כהן, כי על הדברים המיוחסים לו בכתב
 22 התביעה חלה חסינות עניינית.

בתי המשפט

א 047960/06
בש"א 177544/06
04/02/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

1 31. אשר על כן התביעה נדחית על הסף, ועל פי הוראת תקנה 101 (א) (3) לתקנות סדר הדין
2 האזרחי התשמ"ד - 1984.

3 32. בנסיבותיו של העניין והואיל והתביעה נדחית ללא הכרעה בשאלה האם אמר המשיב או לא
4 אמר את הדברים המיוחסים לו ע"י המבקש – לתלמידיו, יישא כל צד בהוצאותיו.

5

6

7

8

המזכירות תשגר העתקי החלטה זו לצדדים.

9

10 ניתנה היום י"ד בשבט, תשס"ז (2 בפברואר 2007) בהעדר הצדדים

11

מארק – הורנצ'יק דליה, שופטת

12